

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Eötvös-utca, 516/a. sz. a. (a postától 5.) ház/án. hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt. félévre 2 frt. negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és a kiadótulajdonos Fleisch József ur vaskereskedésében, valamint Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 4 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petsoroként 20 kr.

Az 1889. április 15-ike Zentán.

A függetlenségi párt sikere teljes. Minden vonalon dicsőséges győzelem és eredmény. Az ápril 15-iki képviselőválasztás bebizonyította, hogy ennek a pártnak évek hosszú során vívott küzdelmét siker koronázta és a kormány gyeplőjét most már ez a párt vette kezébe. Zentán jelenleg az a párt uralkodik, mely bizonyosságot tett arról, hogy mint jól fegyverezett párt akar és tud cselekedni. A függetlenségi párt minden rendelkezésére álló törvényes eszközökkel, példa nélküli szívóssággal, csodálatra méltó szorgalommal és éppen ilyen kitartással harcolt és ellenfelét egész a harc képtelenségig megsemmisítette.

Most itt áll a függetlenségi párt, diadalmasan, nyílt homlokkal és büszkén. Győzelme elveinek és jellemének eredménye. Független, független minden irányban, független és szabad és csak egy gondolatlól lelkesedetten, az ellenséget — a jó ügy érdekében — megsemmisíteni, hogy a kormány gyeplőjét kezébe vegye, hogy jobban tegye, jobban kormányozza és vezesse a községnek már majdnem kizökent szekerét.

A függetlenség és az erős férfias akarat, maró és velőig ható kritikának számító és vas következetessége, a város és a nép érdekeinek férfias védelme voltak a fegyverek, melyekkel a párt, hiven elveihez, küzdött.

Miután célját elérte és a város sorsának intézése rábiztatott, sóvár pillantással tekintünk azon párt felé, mely képes volt a harcban győzedelmeskedni és reméljük, hogy elveihez hiven, függetlenül az alkotásban is győzedelmeskedni fog. Azok az elvek, melyeket ez a párt éveken át hirdetett, vérbe mentek át a népnek és a nép reméli, hogy ez a párt jobb létet fog teremteni.

„A legszegényebb is, beolvadva a tömegbe, a meggyőződés által nemesbül, egy paizsot nyer, melyet maga tör össze és meggyaláz, ha meggyőződését meghazudtolja.“

A függetlenségi párt támadó helyzetéből a védelmibe lépett át, föladatavá vált a győzelmet kihasználni és a munkához fogni, építeni, alkotni, melyet a népnek számtalan-szor ünnepélyesen megígért.

A közgyűlési teremben, melybe a függetlenségi párt a legközelebbi napokban bevonul, az egyetértés nemzeti lobogója fog lengeni. mert ellenfél nem látható és éppen ezért foghat nyugodtan a működéshez, az alkotáshoz, zavartalanul, nem tartva attól, hogy az ellenfél ebben meggátolhatná.

Nehezék a köteleességek, melyek a függetlenségi párt vállaira hárultak, de a legszebb köteleessége a polgárnak és oly nemes, hogy minden polgár, ki a nép bizalmából képviselőnek megválasztott, büszke lehet hivatására és ez a büszkeség bátorítsa föl őt arra, hogy úgy a maga, mint a nép üdve megteremtésének utján haladjon

A magaslatról, melyen most a győző áll, széttekinthet, tevékenységének tág körét

áttekintheti és szemeibe tűnik a termőképessé teendő nagy birtok, egy olyan munka, mely a nagyratörő szellemnek minden bizonynyal lélekemelő magasztos tudat.

Scheinberger.

Képviselői értekezlet április 20-án.

Boromisza János $\frac{2}{10}$ után megnyitván az értekezletet, előadja, hogy a képviselőtestület megalakulása előtt állván, másrészt a regále fontos ügye halaszthatlan intézkedést kívánván, kötelességének tartotta képviselői értekezlet egybehívását, hogy előterjeszthesse előleges megbeszélés céljából a tanács javaslatát abban a reményben, hogy az értekezlet megállapodását a rendes közgyűlés is magáévé teendő. Fölvívja a főjegyzőt, hogy a tanács javaslatát (mely nyomtatványban a meghívókhoz mellékelve volt) olvassa föl.

Ennek megtörténetével kéri Mester Lajos, vajjon a miniszteri utasítás folytán számítottak-e 1881-től? Elnök válaszolja, hogy a törvény értelmében. Dudás Lajos megjegyzi, hogy az adót az előbbi év jövedelme után vetik ki, azaz 1881. évi jövedelem után 1882-ben fizetett a város adót. Innen van az évszámok közötti különbség. — Kozics: Ellentmondás van e jelentésben, midőn egyszer azt mondja, hogy 1880—85-ig folyton haszonbérbe adatott a regále, míg 85-ben már a depót külön, tehát helyesen csak úgy fejeznék ki, ha azt mondaná, hogy részben haszonbérileg kezeltetett. — Dudás észrevételezi, hogy azért van így kifejezve, mert részletesen kell kimutatni a haszonbéréket. — Kozics megjegyzi, hogy a regále 84-ig egészben, 85-ben már részletben volt kiadva; az a helyes beszéd, mely értelmezés nélkül megérthető. Mi fiskálisok kuriális stílusban így szoktuk magunkat kifejezni: 84, illetve 85, azért nem lehet mondani általában, hogy együttesen lett kiadva. — Boromisza: Melyik évben nem volt kiadva? — Kozics: Nem erről van ezuttal szó, hanem arról, hogy a jelentés nincsen szabatosan, helyesen fogalmazva, a mennyiben ki nem vehető, hogy 84-ig együttesen volt kiadva. — Boromisza: Azt megengedem, hogy stílári hiba van. — Kozics: Jó volna másképp stilizálni. Ha megengedik, megmagyarázom, mikép kellett volna fogalmazni. Így kellett volna kifejezni: A regále különböző részei együttesen, vagy pedig külön-külön lettek kiadva; vagy pedig az épülettel együtt, vagy külön az italművek, külön az épületek. — A tanács utasította a helyes stilizálásra. — Kozics a kiszámítást helyesnek tartja, és osztja azt a megjegyzést is, hogy az épületbért nem lehet külön kiszámítani; de a 33%-ot magasnak tartja, mert például a nagyvendéglő után az összes bérlés 33%-a nem számítható, a mennyiben attól a városnak 33%-a nem volt. — Boromisza: Homay fizet a helyiségeért 2200 frtot, Gerber 1600 frtot, tehát a nagyvendéglőre jogosan számítható 3000 frt. Az állam kutatni fogja, mit fizetnek mások a helyiségeért. — Dudás Lajos: Méltányosnak tartottuk az összehasonlítást, és ennek alapján vettük a 33%-ot. — Kozics: Én nem hasonlítanám össze Homayval, mert Szent-Huberttal összehasonlítva, még kisebb lenne. Zenta sem társadalmilag nem emelkedett annyira, sem a szobák nem szaporítottak, tehát az italfogyasztás mérve szolgált a béremelésre egyik évről a másikra 2000 frttal. — Boromisza: Nem akartunk humberg számítását készíteni. — Kozics: Az én számításom nem humberg. Tessék meggondolni, hogy Zenta Bácskában van a soroksáriak föl sem képesek fogni, mennyi bor fogy itt el. — Mester: Loyaltásból legyünk előzékenyek. — Kozics: Mint képviselő, nem ismerem loyaltást. Ne féljünk attól, hogy a kormány megneheztesse. Oda törekedjünk, hogy a városnak

minél nagyobb előnye legyen a regále-megváltásból. — Bergel Ferenc: A vendéglő bérlése nem azért emelkedett, mert az italfogyasztás fokozódott, hanem mert olyan ember verte föl, kinek nem volt veszteni valója. — Kozics: Csak nem mondjuk ki, hogy minden vendéglős bolond volt. Hiszen az illetőtől Schambach vette át a bérlést. — Mester: Nevetséges. — Kozics: Visszatartom álláspontom nevetségesnek állítását. Mester urat nem tartom illetékesnek fölszólalásom bírálatára. — Mester: Ön sem az enyémre. Az ön elveit soha sem fogom követni, meguntam már a sok beszédet. — Kozics: Menjen haza. — Mester: Ezt nem öntől kérem.

Egyhangulag határozott, hogy a bérléssel az épületek haszonbérében 25% számítatik.

Kozics: Most már az a kérdés, vajjon kik küldessenek ki a kincstár képviselőivel való tárgyalásra. Előzékenységből a tanács saját kebeléből kíván küldeni, hogy a képviselőtestület ebben a kérdésben is érvényesíthesse jogát, indítványozom, hogy két tagot a képviselőtestület saját kebeléből küldjön ki, a tanács részéről pedig a polgármester és az adóügyi tanácsnok vegyen részt. — Boromisza: Helyeslem Kozics ur indítványát. — Kozics: Itt vagyunk, most már világos, hogy éppen Mester ur fölszólalása nevetséges. A tanács előzékeny akar lenni az állam irányában a város érdekeit laányhabban találná venni és így a város megrövidülhetne. — Dudás Lajos: Leköszönök megbízatásomról. A polgármester ur megbízásából utána jártam a dolognak Bpsten, dícséret nélkül mondhatom, hogy a jelentés helyes számítás alapján van kidolgozva. — Boromisza: Tessék indítványozni, kiket küldjön ki a képviselőtestület. — Bergel Ferenc: Ha a törvény nem kívánja, költségkimelésből ne küldjünk ki. — Elnök: A kincstár képviselői ide jönnek. — Bergel: Akkor küldjünk ki minél többet. — Mester: Helyeslem, hogy a képviselőtestület is küldjön ki egy-két tagot, de a város szakközégeinek mellőzését nem helyeslem. — Fleisch József: Fölszólalok a Mester uré. Nem is volt itt arról szó, hogy a város szakközégei kihagyassanak, hanem csak azt indítványozta Kozics ur, hogy a képviselőtestület is küldjön ki a maga kebeléből. Én ezt helyeslem. — Szárics: Mikor szándékosan mellőzik a hivatalos személyt, nem szoktam elfogadni a kiküldetést, de mint t. ügyész a törvény öre lévén, meg szoktam jelenni, mikor szükségét látom. — Kozics: Helyeslem a t. ügyész ur fölszólalását és megnyugszom azon ígéretében, hogy hivatalból fog megjelenni.

Egyhangulag határozott, hogy az épületek fejében 25% számítatik és kiküldettek Szabó László, Kozics István és Mester Lajos. Ezzel az elnök az értekezletet $\frac{11}{11}$ órakor bezárta.

Az egyháztanács figyelmébe.*

A mily szép, lélekemelő és eléggé nem méltányolható a világi férfiak lelkesültsége, melyet a kötelességfelelő pap hanyagságának, Isten és a hívek lelki ügyeire fordítandó gondjai hiányának láttára tanusítanak, midőn a meggyőződés erélyes, férfias hangján fölszólalva, a tapasztalt közönyösséget és gondtalanságot megröjék s ezáltal a hanyagot megszegyenyítve tette serkentik, épp oly helytelennek találjuk részünkről, ha a szent szándékot, a jócélú törekvést, a tisztelőre méltó buzgóságot nem kötik össze a cél elérésére vezető jó modorral. A modortól igen sok függ, mint ezt megmutatta Széchenyi István a „Kelet népe“ című vaskos munkájában. Jó modorral az általunk képviselt ügynek is, magunknak is csak használunk, míg az ellenkezővel sokat árthatunk.

* Mult számunkból tárgyalalmaz miatt kimaradt.

— A polgármester ur előzékeny, még pedig indokolatlanul, a mennyiben érdemtelen emberek iránt előzékeny. Már egyszer fölemlítettük, hogy a polgármester ur bizonyos emberek (Sit venia verbo!) részére a népkertben átengedett egy területet kuglizó helynek. A polgármester ur fölszólalásunkra még felénk sem bojszintott. És ezt nem cselekedte okosan önmagára való tekintetből, mert olyan dologba ártotta magát, melynek elkövetésére nincs jogosítva, és ezzel megfontolatlanul áthágta jogkörét. Mi minden törvényes eszközt igénybe fogunk venni, hogy a kuglizó azon a helyen ne létesíthessék, vagy ha fölláttatnék, eltávolíttassék. Indokainkat annak idejében el fogjuk mondani, melyeket minden józan eszű és nemesen érző ember helyeseknek fog elismerni. Ezuttal csak arra vagyunk bátrak a polgármester urat figyelmeztetni, hogy ordító oroszánok környékezik és lihegve lesik a pillanatot, hogy fölfalhassák. Még ennél összehasonlíthatatlanul kisebb kaliberű bátorságra sem mernek a polgármester urat biztatni, mert ez is részünkről több lenne a gyöngédtelenségénél. A mit a kuglizó ügyben elkövetett, az több a bátorságnál, az már vakmerőség. Helyzetében éppen azt tartanók indokoltnak, ha a legnagyobb körültekintéssel lenne figyelemmel egy görög bölcs ama intelmére, hogy a szén, ha nem is éget, feketit, nehogy járjon, mint a mesebeli, szájában húst vivő és folyón átúszó kutya. Ezt éppen a polgármester ur legsajátosabb érdekében tartottuk szükségesnek elmondani. Ha tanácsunkat nem találna olyan jószívvel fogadni, mint a minővel mi azt adjuk bizonyára teljesebben fog rajta a közmondás: Wem nicht zu rathen ist, dem ist nicht zu helfen.

— Hogyan lesznek a rabszolgák? Egy újdonsült képviselő a múlt héten egy rőfőkereskedő szállásáról eltulajdonított egy kup kurkocaszárát és azzal váltotta meg a följelentést, miszerint arra kötelezte magát, hogy mindig boltjában vásárol.

— Ez is rend! A népi-skolák igazgatója a husvéti ünnepek után néhány tanítóval Zomborra utazott konferenciázni, persze nem hagyhatta itthon a testület gyöngyét, a diploma-gyártó tanítót. Minek következtében több iskolában néhány napon át a tanítás szünetelt. Azt kérjük, vajjon nem lehetett volna a husvéti szünet alatt konferenciázni? A fölött pedig nem is kétkelünk, hogy a tanfőlügyelő ur a testület díszét kitüntető szívélyességgel fogadta.

— Fatális véletlen. Éppen azon a napon jelent meg a „Bpesti Hirlap“-ban a „Stilus kuriális“ című nagyszerű tárcsa, a melyen Kozics ur alaposan kitanította a tanácsot a helyes fogalmazásból.

— Lélekemelő szent misét hallottunk husvét vasárnapján a helyb. róm. kath. templomban. Szinte jól esett hallanunk az ünnepi misék alkalmával napirenden levő gymnasiumi ifjúság zavart s minden zenei érzéket megtagadó éneke (?) helyett a mindig szívesen hallgatott női ének hangjaiban gyönyörködnünk, mely pillanatra sem engedi felejtetni velünk, hogy templomban vagyunk. — A zeneileg képzett női hang finom árnyalatait s a vallásos ének teljes átérzését élveztük Ráczné-Árva Mari urnő terjedelmes alt-hangjában, míg a soprán-ének szivrezgető dallamosságával az ének művészetének Árva Mathilda urhölgy emelte a szent ünnep méltó megülésének vallásos fényét. Örömmel üdvözljük tehát ez újítást templomi énekünk életében s bárha többször élvezhetnők a női ének hangjait zenés miséink hallgatásánál.

— T. olvasóink bizonyára már értesültek, hogy Parsetich Felix, Baja és Újvidék főispánja f. hó 20-án meghalt, kiról a „Budapesti Hirlap“ így emlékezik meg: „A hir fájdalommal részvétet fog kelteni mindenütt, a hol becsülete van a jellemes munkának, a haza buzgó és önzetlen szolgálatának.“ Az érdemes férfi Zenta leg-hívebb fiának, Majoros István urnak sógora volt.

— A zentai iparossegédek által husvét másodnapján rendezett táncvigalomra fölfizettek: Nagy János 3 frt 50 krt, Schambach Emil 3 frtot, Rác Pál 1 frt 50 krt, Kohn Mátyás, Hirschenhauser Manó, N. N., Klenóczky és Biró, Tichy Rezső, Mucsy Menyhért, özv. Graf Gusztávné 1—1 frtot, dr Lendvai, Szekeres Pál, Siehermann József, Furray Ferenc, Magyar József, Schlosser László, Bán Béla, Mravec Márton, Stieber Péter 50—50 krt, Kertész Ferenc, Kührner Vilmos és Antal 40—40 krt, Biró Jenő, ifj. Hürketz István, Ösz Szabó András 30—30 krt, Szabó István, Kozics István, Zajcsik Mihály, Szalay János, Jung János, Benedek András, Dudás Dezső, Vajda Mihály és Ösz Szabó Peterné 20—20 krt, Kozár Péter 10 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók az egyet hálás köszönetét.

— Gfrerer Miklós ur Zentán, Ó Kanizsán és Ó-Becsén szebb indóházat épít, mint tervezetett. Azért hozza meg e tetemes áldozatot, mert azt akarja, mint Bácskai, hogy Bácskában szebb indóházak legyenek, mint másutt. Így szokott a szolid és reális vállalkozó cselekedni.

— Mai irodalmi rovatunkat kiváló figyelmébe ajánljuk a t. hölgyeknek.

— A Szabadkán megjelenő „Szabadság“ következőképp emlékezik meg a legutóbbi választásról. „Zentának megjött várva várt husvétja. A visszaélésekkel szaturált ugynevezett szabadelvű hatósági párt a múlt napokban véleg megsemmisült s helyt adott az ellenzék diadalmas zászlóinak. Ötven városi bizottságot kell választani. A szabadelvű és függetlenségi párt élet-halálra mérközött meg. A szabadelvűek megsemmisültek: mind az 50 bizottsági tag a függetlenségi kebleből került ki. Eljenek a követésre méltó zentaik.“

— Tartalékosok bevonulása. A 86-ik gyalogezred 1880., 1882. és 1884-iki tartalékosainak nagyobb része f. év ápril 29-én, a kisebb része pedig május 13-án vonul be 13 napos gyakorlatra.

— Az 1889. évi újoncállítás. A m. kir. honvédelmi miniszterium az összes törvényhatóságokat értesítette, hogy az idei sorozás f. év. máj. 10-től bezárólag jun. 20-ig terjedő időben belül hajtandó végre, és arra az 1868., 1867. és 1866-iki években született hadkötelesekből álló három korosztály hivatandó föl.

— Előmunkálati engedélyek. A m. kir. közlekedésügyi miniszter Vissy Károly ó-becsei kir. közjegyzőnek Ó-Becsétől Tiszaföldvár (Bácsmegeye), Temerin és Jarek érintésével a m. kir. államvasutak újvidéki állomásig vezetendő gőzmozdonyu közúti vasutvonalra az előmunkálati engedélyt félévre, Bobula János budapesti építésznek Szabadka sz. kir. város tól a palicsi fürdő érintésével Ludas pusztáig vezetendő gőzmozdonyu közúti vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— A magy. kir. államvasutak szabadkai városi menetjegy-irodája f. é. május hó 14-én a délután 2 óra 25 perczkor induló személyvonattal kirándulást rendez Budapestre és vissza, következő rendkívül mérsékelt hely árakkal: II. oszt. oda és vissza 7 frt 40 krt, III. oszt. oda és vissza 5 frt 30 kr. — E jegyek 14 napig érvényesek és a visszautazásnál a személy- és gyorsvonatu különlet ráfizetése mellett a gyorsvonatra is érvényesek. E kirándulásban résztvenni óhajtok ebbeli szándékukat — mely meg nem másítható — személyesen vagy levélben okvetlen május 10-éig a városi irodával közöljék, nehogy a nem jelentkezés által a kirándulás rendezése lehetetlenné váljék. E jegyek csakis a városi irodában kaphatók.

— Hajóközlekedés. Zentáról Zimonyig: vasárnap, kedd, csütörtök reggeli 2/8 órakor, Zentáról Titelig vasárnap, hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek reggeli 2/8 órakor, Zentáról Szegedig vasárnap, hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek reggeli 2/9 órakor indulnak a hajók.

Irodalom.

„Üdvözlégység Mária.“ Imakönyv különösen a b. Szűz tiszteletére. Irta: dr Walter Gyula. Az esztergomi ftd főegyházmegeyei hatóság jóváhagyásával. Második tetemesen bővített kiadás. Esztergom, 1889. 16-rét, 442 lap. A szerző tulajdona. Ára füzve 50 kr, angol-vászon kötésben egyszerűbb díszítéssel 70 kr, aranytetszőssel és gazdag aranyozással 1 frt 20 kr, francia minták után készült legfinomabb bőrkötésben 2 frt és 2 frt 50 kr. — Hazánkban, hol a b. Szűz tisztelete a legrégibb idők óta a legnagyobb virágzásnak örvend, mindedig hiányzott oly imakönyv, mely különösen e hagyományos tisztelettel foglalkozott, annak ápolására, élesztésére készült volna. E hiányt igen előnyösen pótolja a fentebbi imakönyv, mely kizárólag a b. Szűz tiszteletének van szentelve és e tekintetben imakönyveink között különös érdekléssel bír. A gazdag tartalmu és díszes kiállításu könyv három részre oszlik. Az első rész nagy gondal dolgozott hat értekezéseszerű oktatást tartalmaz és egy emelkedett „Buz-

ditás“ után fölsorolja a b. Szűz tiszteletét célzó ájtatosságokat, azután kifejti, miben áll a sz. Szűz sajátképi tisztelete, azaz „követéséről“ szól. Majd a „Mária-társulatot“, a „kármelhegyi sz. Szűz skapuláréját“, végül a kegyhelyeket — száma nézve 21 — ismerteti. E tanulságos első részt követi a második, mely az imákat foglalja magában és hat fejezetben 1. napi, 2. heti, 3. havi ájtatosságokat ad; azután 4. a b. Szűz ünnepeire vonatkozó ájtatosságokat tartalmaz és érdekesen írja le a különféle ünnepek történetét; 5. ájtatosságokat közöl a „sz. Család tagjaihoz“, végül 6. különféle imákat nyújt. Különösen érdeket kölesönöz a könyvnek, hogy egy miseájtatosságnál és több más imánál az eredeti latin szöveget is közli és magában foglalja a sz. Szűz egész zsolozsmáját, mely más könyvekben egyáltalán nem fordul elő. A harmadik rész énekeket foglal magában, nevezetesen sok Mária-éneket és a leggyakrabban használt misei- és más énekeket. Nem kétkelünk, hogy a csinos alaku, tartalomdu és igen izlésteljes kötésekben kapható könyv főleg a műveltebb hölgyközönségnél — a mint valóban megérdemli — nagy kedveltségnek fog örvendeni.

Jókai Mór legújabb regénye: „A lélekidomár“ szintén abban a füzetes vállalatban jelenik meg, melyet Révai testvérek „Jókai Mór újabb regényei“ cím alatt ezelőtt két évvel megindítottak és melyből eddigéle már 88 füzet jelent meg. A lélekidomárnak 10. és 11. füzete az, mit e kitűnő regényből most legutóbb kaptunk és önkénytelenül is a borítéklapra nyomtatott ismeretetés kivonatát kell idéznünk, mely leghívebben tükrözi vissza magát a regény tartalmát is. „Hatalmas eszmék, gyönyörű gondolatok, fölrüházva a legszebb ékességgel, mit egy a műszáktól megáldott toll megteremthet. Gyönyörű olvasmány, mely tovaragad minket, mint az ár, de oly remek tájakra visz bennünket, hogy nem birünk azoktól megválni. Kimagasló alkotása annak a magasröptű képzeteknek, mely legkisebb vonásában is fényes képet nyújt, — bámulatos egész, melynek részecskéi gyöngyök, kápráztatva fényükkel, de azért nem gyorsan muló hatást teremtve.“ ... Szórol-szóra igaz, olvasson el bárki is a most előttünk fekvő két füzetből husz sort és saját nézetének fogja a föttirtakat elismerni. Hogy a kiadók mellett is szóljunk valamit, hát újra csak a boritékról nyomtatjuk le a következő sorokat, ha mindjárt nem ugyanazon értelemben is. Jókai legújabb regényeinek füzetes kiadását életrevaló gondolatnak kell tartanunk, nem azért, mintha minden magyarul olvasó ember, ki könyvekre költ, azt kötetekben is meg nem szerezne; de főleg azért, mert ez által Révai testvérek módot nyújtanak a legszegényebb embernek a mű megszerzésére és megszüntetik a panaszt, hogy a magyar könyvet nem lehet venni, mert nem birjuk megfizetni. A kiadóhivatal, mely szívesen küldi meg a füzeteket 20 kr-ával egyenkint is, Budapesten, IV. vaci-utca 1. sz. a létezik.

Az „1000 elbeszélés“-nek vettük 26—30. füzeteit, tartalmazzák: A negyedik férj, Daróczy Zoltán, Az aglegény, A szerelem sötét verem, A honvéd-zászló alatt, ezzel a IV. kötet befejeztetett; az V. kötetet megkezdi A zálogházban című elbeszélés. A 30 füzet 90 ivet tesz ki. Tudvalevőleg az 1000 elbeszélés Vértesi Arnoldtól származik, és ez a körülmény maga eléggé ajánló. Egy-egy füzet ára 15 kr. Megrendelhető Debrecenben a „Debreceni Ellenőr“ kiadóhivatalában.

A „Technologiai Lapok“ megrendelését ajánljuk az iparosoknak és üzletembereknek. A hivatkozott lap műszaki és ipari szakfolyóirat, szerkeszti és kiadja Taborszky Ottó, a m. kir. technologiai iparmúzeum igazgatója. A folyóirat a hazánkban képviselt főbb iparágak művelés-műjainak, szerszámainak és segédgépeinek, nyersanyagainak és ipari termékeinek szakszerű megbeszélésével a hazai iparcikkeket ismerteti, hogy egyrészt a szakismereteket minél szélesebb körben terjessze, másrészt a fogyasztó közönséget a hazai gyártmányokról tájékoztassa és ezek iránt az érdeklődést és bizalmat felkeltse, illetve fokozza. Külön rovatokat képeznek a hazai és külföldi kiállítások és szabadalmak, a hazai és külföldi szakirodalmak. Minden cikkben csinos illusztrációk jelennek meg. A folyóirat megjelenik havonként kétszer, előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr, egész évre 5 frt. Megrendelhető Budapesten VII., Rottenbiller utca 12. sz.

A „Magyar Ifjúság“ 17. száma megjelent a következő tartalommal: A kis lord, Az

Az ápril 2-án tartott egyháztanács egyik szónoka éppen a modor ellen vét, a mennyiben tulló a célon, midőn az „érsekséget“ vádolja e szavakkal: „Az érsekségnek könnyű a más dolgában vájkálni, de anyagi erélyei nem járul a föltte fontos kérdés megoldásához“. — Szerintünk e szavaknak nem lehet egyéb céljuk, mint az „érsekség“ segélyadásra indítása, ha pedig ez a cél, akkor, hogy óhajításunk teljesítségé, más modort kell használnunk. Nem illő másokat a jótékonyág gyakorlására erőszakkal kényszeríteni. Kérni pedig nem szoktunk ilyen hangon. Az idézett szavakkal a legkeményebb váddal illetetik az „érsekség“, mintha egyáltalán nem akarna a felsőhegyi templom- és plebánia-építés költségeinek fődözéséhez járulni. Az „érsekséget“ ezen oldalról nem lehet vádolni, mert köztudomású dolog, hogy a hol szükség van, és segély kérik, mindig ott van a legelső közt és pedig a legnagyobb összeggel. „Kérjétek és adatik nektek, zörzessetek és megnyitattik nektek. Eddig azért nem kaptatok, mert nem kértetek, vagy rosszul kértetek.“

Föl sem tehető a hivatkozott legjobbatyáról, hogy a különös gondjaira méltatott szegény felsőhegyi néptől segélyt megtagadná. Ha a mult őszszel a Kalocsán járt küldöttünk leírta volna a felsőhegyiek lelki szükségét, és mint a hivatkozott boldogulásáért buzgólkodó lekipásztörök szokták, paphoz illő erkölcsi bátorsággal nemcsak szól, vagy kér, hanem hathatósan, állhatatosan kér, egyszóval minden követ megmozdit a felsőhegyiek érdekében, akkor kétségkívül nem lett volna oka az ápril 2-án tartott egyháztanács egyik szónokának a keserű kifakadásra.

De az illető küldött nem szólt, nem kért segélyt, a miből az „érsekség“ azt gondolhatja, hogy Zenta kath. közönsége mint kegyur, képes is, akarja is a kegyuri terheket viselni, a nélkül, hogy másra szorúlja. Sőt a mint akkor beszélték, nemcsak nem kért segélyt az illető, hanem azonföül a jó felsőhegyi népet haszontalannak és az eddig élvezett kegyre is méltatlannak nyilvánította. Nagyon természetes tehát, hogy az ilyen körülmények után a különben adakozó és a felsőhegyiek iránt melegen érdeklődő főpásztor nem fenyegetődzött valami nagy összeggel.

De ebből bárki is világosan láthatja, hogy az „érsekség“, mely minden oldalról igénybe vétetik, legkevésbé sem hibás, hanem hibás a zentai plebános, a ki kötelességmulasztást követett el akkor, midőn nem szólt nem kért, nem tett meg minden megtehetőt a lelki szükségét szenvedő felsőhegyiek érdekében, sőt annak megmutatása céljából, hogy mennyire méltatlanok a magas érseki kegyre, megtagadta tőlük előbb nyert jogaikat.

És ez lehetséges volna? kérdezhetné valaki. — Hazaérkezte után ő maga beszélte így. Mi lehetett erre az oka? — Az, hogy ne kelljen építenie. Hát nem akar Felsőhegyen építeni? — Nem, mert az építés gondtal és némi fáradsággal jár, a mit ő nem szeret, azután meg a jelen állapot néhány száz forintot hoz a konyhájára.

Egy alkalommal, dacára a felsőbbség óhajának és az egyháztanács törekvésének, azon szándékát, hogy az ő életében sem a városi II., sem a felsőhegyi templom és plebánia nem fog fölépülni, nyíltan hangoztatta, és a mint a következőkből látható, teljesíteni is akarja.

Ha a zentai plebánosnak célja volt volna építeni, akkor a megkezdett pénzügyűjtést bizonyosan nagyobb erélylyel, jóakarattal és eredménytel folytatja, míg be nem fejeztetik. De hát mi történt? Az, hogy a város szélein lakó szegénységet, a melytől csak krajcárok telettek, a gyűjtők sorsa járták, a város belsejében és a szállásokon lakó gazdákhöz és az urak egy részéhez, kik bírnának s minden bizonynyal akarnának is adni a jótékony célra, nem ment senki. A ki vitt valamely összeget a plebániára, attól elfogadták, egyeb nem tétetett. Ez az oka, hogy a remélt összegnek fele sem gyűlt be. Ezen szempontból méltán panaszkodik Szabó ur.

Ha a zentai plebános szándékozna Felsőhegyen építtetni, nem indítványozná, hogy a készen álló félmillió téglá adassék el a vasutasoknak, a mihez nincs is joga, mert nem az ő pénzén, hanem a zentai buzgó hívek kegyes adományából állítottatott élé. Sem olyan nyomorult tanácsos nem lépne föl, hogy valamely káplán kényszerítessék ott tengődni 500 frt évi fizetésből, a földhaszonbér pedig csatoltassék az építkezési alaphoz. Talán van már választottja is, a kinek érdekében szólt? Vagy talán bögrében küldött porcióval ő akarja az illető szerencsétlent kosztolni?

Ha ő neki szándéka volna akár a Felsőhegyen, akár a városban templomot építeni, akkor nem esináltatja azt a templomot és piacot egy arant elcsufító és juhakolnak nézett másfél ezer firtos sekrestyét. Hanem azért építtette, hogy

szükség esetén hivatkozassék a nagyobbításra, a mivel ugyan nem ért célt, mert ha most 100—120 emberrel több fér a templomba, az még mindig nem felsőhegyi, sem városi II. templom.

Pedig saját jól fölfogott érdekében kellene ugy a Felsőhegyen, mint a városban a második templomot minél előbb fölépíttetnie, mert különben soha el nem hárihatja magát azon súlyos gyanut, hogy azon legfölbbsz 400 frtra tehető évi haszon kedvéért, melyet a városi II. és a felsőhegyi plebánia területéről ezek fölépültéig stóla címén huzhat, ezen haszon kedvéért nem sieteti, sőt akadályozza az ügyet előhaladásában.

Azon kötelességek között, melyek megválasztásakor a zentai plebánosra várokoztak, a két templom építésének ügyét különösen hangsúlyoztuk és midőn ezt tettük, az általános szükségéből származott közóhajnak adtuk kifejezést. A közönséget nem lehet meggyugtatni azon odavetett kifejezéssel: nincs pénz, tehát nem építhetünk, mert tudja mindenki, hogy az építkezés körül bekövetkezett mozdulatlanág körül nagy szerepe van az akaratlak. Ellenkezőleg elvárja, megköveteli a közönség, hogy plebánosa találjon ti ztességes módot és elfogadható eszközt a gondjaira bizott hívek lelki ügyeinek előmozdítására.

Választás után.

Lezajlott a képviselőválasztás is. Az eredmény ismeretes mindnyájunk előtt: mind a 10 kerületben pártunk jelöltjei győztek, még pedig remélni is alig mert óriás többséggel E tárgy fölött tehát nyugodtan napi rendre térhetnénk s a kivivott fényes győzelem mámorában a feledékenység leplét boríthatnók az elmúlt napokra, a győzelem fölötti leikesütségünkben baráti bekejobbot nyújthatnánk a pártunk kebeléből emezajoz időkben kivált s fölforgatásunkra törekvő néhány mondva csinált nagyságnak, kik nem törődve ügyünk szemszégével, elveink szűz tisztaságával, lelkesedésünk nemes hevével, minden áron e nemes hévtől áthatott azon párt fölbontására törekedtek, mely kivivta azon fényes győzelmeket, mikben nekik édes-keves részük volt s kik csak a kész munka után álltak ki, mellverve hirdetve, hogy ők voltak főfaktorai a győzelemnek.

S talán helyesebb is volna e becses lap drága hasábjait — melyek érdemesebb tárggyal is lennének megtölthetők, mint az ő nemtelen eljárásuk fölötti megütközésünkkel — más tárggyal venni igénybe; de midőn ezt tesszük, eszünkbe jut egyuttal az, hogy mi a nyilvánosság emberei vagyunk, nekünk kárhóztató ítéletünk nem elég önmagunkban elmondani, kötelességünk azt a nyilvánosság előtt tárgyalni, s hogy végre is az ő bűnük oly nagy, eljárásuk oly nemtelen, céljuk oly önző, politikájuk annyira sántikáló s alávaló, hogy a fölött egyszerűen napirendre térni s azokat a nyilvánosság előtt meg nem róni valódi gyávaóság lenne. S ép azért, ha velük foglalokozunk, nem azért tesszük, mintha személyüket, eljárásukat érdemesnek tartanók a bírálgatásra, hanem tesszük azért, mert arra a föntiek kényszerítenek.

Ismeretes mindnyájunk előtt, hogy pártunk azon győzelmeket, mely a gonoszok uralmának napjait elhomályosítja s őket magukat a megvetés soha ki nem lábolható örvényébe taszítja, egyedül azon szilárd összetartás s azon vasfegyelem segítségével tudta kivívni, mely a pártnak mindenkor legszebb jellemvonását képezte.

S ti Judások! Ez erős s elválaszthatatlannak hitt kapcsolót kísértették meg szentségtelen kezekkel szétörni. Nem rajtatok mult, hogy galád tervetek nem sikerült, hogy a csodálat tárgyat képező pártot föl nem bontottátok, hanem azon férfiak éberségének köszönhető ez, kik pizkos céljaitokat fölismerve, átkos működést végző karjaitokat a kárhózat kiáltó szavával idejekorán megbénították.

S ti hitvány lelkűek! Midőn látjátok, hogy tervetek hajótörést szenvedett, hogy célt nem értetek, a kivivott győzelem után hitvány, hízegő ebek m djára jöttök a győzelmi asztalhoz s örültök a győzelemnek, melyet ti meghiusítani törekedtetek.

Félre veletek, ti aljas lelkűek! Vonuljatok oduitokba s üvöltsetek fájdalmatokban s ne fertőztesétek be buzós lehetetekkel a távolléteketben mocsoktalan levegőt.

Ti, kik nem átaljátok e szent ügy élén álló férfiak jellemét is hátuk mögött bemocskolni akarni, kik csaholó eb módjára megugatjátok a fénylő napot is, csak hogy alávaló céljaitokat elérjétek, ime vegyétek méltó büntetéseket, nyilvános arculcsapásunkat s ezzel átadunk titeket is az örök megvetésnek!

Különfélék.

— A „Zentai Ellenőr“ szerkesztő-és kiadóhivatala f. é. május 1-től fogva Eötvös-utca 516/a. sz. a. (a postától 5.) házban a kapu alatt jobbról lesz. Közlemények a legközelebbi számban legkésőbb **péntek d. u. 4 óráig** fogadtatnak el, melyek t. Flesch József ur vaskezeskedésében is átadhatók. A szerkesztő hivatalos órái d. e. 10—12-ig, d. u. 3—5-ig. Ezen idő alatt szívesen fogad mindenkit.

— Halála előtt senki sem mondhatta magát boldognak. Szólon ezen mondanának iszonyu igazságát aligha érezte valaki megrendítőbben, mint Dudás Lajos ur, Zenta város aljegyzője. Van neki szép állása, a tejbeparitani valója, és mégis magát módnélkül szerencsétlennek tartani kénytelen. Rövid idő alatt eltemette atyját, anyját, fivérét, f. hó 12-én öt éves kis leányát, és még alább sem hagyott a fájdalom sajjgása, már is második gyermekét kényszerült a hideg földnek átengedni. Ugyanis f. hó 25-én Ivánka nevű 8 éves leánykaja hosszas és nehéz szenvedés után meghalt, eltemettetett 26-án. A legmélyebben sujtott szülőket nem vigasztaljuk, mert fájdalmaikra nem léteznek ir a természetben. Ha valami, a mindent gyógyító idő és az általános részvét talán enyhítheti fájdalmaikat. Mi csak a fölötti megdöbbenésünknek adunk kifejezést, hogy a sors kezén k járása megmagyarázhatlan. Olyannak ad gyermekeket fölös számban, ki vagy nem tudja, vagy nem bírja jól nevelni, mig attól elveszi, ki tudná, meg bírná is gyermekét jó honleánykivá, honfiuvá nevelni.

— A polgármester ur szíves figyelmébe. Privát figyelmeztetésünknek eredményét nem látván, nyilvánosan ismételni kényszerülünk. Ugyanis van a városnak egy tisztviselője, még pedig nem is másodrendű, ki hivatalos teendőit személyesen végezni képtelen lévén, hivatalát bérletbe adta. Ez az eljárás sem a tisztességgel, sem a józan észszel, sem a hivatal fogalmával, sem a társadalom érdekeivel meg nem egyeztethető lévén, arra kérjük a t. polgármester urat, kegyeskedjék a legsürgősebben intézkedni, hogy a módnélkül visszas állapot megszűnjék. Ezuttal elégségesnek tartván ilyen formában tartott fölhívásunkat; ha esalatkozni találnánk, más formához fordulni kényszerülünk és mi mosni fogjuk kezeinket, mert hát szent elvünk: Amicus Plato, amicus Aristoteles sed magis amica veritas.

— Matkovics Lajos főszoigabiró ur elévülhetlen hálára kötelezte a martonosiakat az árviz ellen való védelemben kifejtett bámulatos gerjesztett tevékenységével.

— Főt. Appel Ede plebános ur még mindig nem tudta magát beleélni új helyzetébe: tapintatlanságot tapintatlanságra halmoz. A tavalyi husvétkor elkövetett mulasztását az idén ismételte, sőt tetézte. Ugyanis tavaly nem hitta meg a hitközséget, mint kegyuraságot a husvéti ünnepélyekre. Tavaly elnyeltük megrovásunkat abban a reményben, hogy ez a mulasztás ismétlődni nem fog; az egyháztanács is agyon hallgatta, pedig egyik elsőrendű tagja ki akarta tanítani a plebános urat a kötelességtudásból és tapintatosságból és csakis véletlenségből maradt el a lecke. Az idén azzal tetézte mult évi mulasztását, hogy az önkéntes tűzoltó századot sem hívta meg, ez a mulasztása olyan rosz vért szült a tűzoltókban, hogy vonakodtak a föltámadás ünnepélyén megjelenni és csakis Horovitz Lipót alparancsnok ur erélyes kapacitációjára, — kinek föltte kényes lévén helyzete a kérdésben — vettek részt az ünnepélyben, ekkor meg azzal koronázta meg a plebános ur tapintatlanságát, hogy megtiltotta a zenekarnak a közreműködést. Az ilyen eljárás aligha alkalmas az isteni tisztelet fonségének emelésére, az egyház dicsőségének fokozására, a hívek vallásos érületének táplálására.

— A rendőrkapitányság szíves figyelmébe. Nem végezne, nem okozna a rendőrkapitány ur fölösleges munkát, illetve kiadást, ha figyelmeztető oszlopokat állíttatna föl a szabadkai-, Eötvös-, Kossuth- és adai utcákban, a fölirattal: Lassan hajts! Mert a sebes hajtás ismételtén szerencsétlenséget okozott. Így történt f. hó 20-án is, egy vidéki kocsi elütött két kis gyermeket. Ezuttal a megijedésen kívül más bajt ugyan nem okozott, de nem egyszer a megijedésnek is egész életre befolyással bíró hatása volt.

ösmagyar vallásról, Jön a láva, Az atyátlanok, Természettani kísérlet a tengeren, Linné Károly ifjúsága, Ugyan megjárta, Arany a tojásokban, Emléksorok, Talányok számos csinos képpel Szerkeszti dr. Radó Antal. Megjelenik minden második vasárnap. Előfizetési ára az iskolai év egyharmadára 2 frt. Megrendelhető Bpsten VII. Károly körút 15. sz. a.

A „Világ tükré” 4 füzeté a következő tartalommal jelent meg: Resurrexil (vers képpel) Atyám, bocsáss meg nekik (vers). A test és lélek fegyvere (elbeszélés), Nagypénteki körmenet Bretagneban (képpel) Az emberhez (vers). A két nővér (regény képpel). Egy római csapszék (képpel). A hóhér titka. Lorenzo de Medici. Az argesi templom Oláhországban (képpel). Kikeletkor (vers). Látszat (igen mulattató). Petre és Nato. Találkozás 100 év előtt (képpel) Az Ur imádsága (vers). Flandria virága. A Rothschild család ősi háza Frankfurtban (képpel). Komor pillanatok. Április bolondja (igen sikerült) és több mulattató s ismeretterjesztő közleménnyel. A derek folyóirat előfizetési ára negyedrre 1 frt, egyes füzet ára pedig 35 kr. Megrendelhető Rózsa Kálmánál Bpsten VIII., Szenkirályi-utca 30. sz. a.

Abonyi Lajosnak, a legnépesebb magyar írónak egy újabb kötete jelent meg az Egyetemes Regénytárban, a budapesti Singer és Wolfner cég e derek vállalatában. A Regénytár olvasói régóta ismerik már Abonyit a Magduska örökségéről, e bájosan idilli és megkapóan drámai népies regényről, mely mint népszínmű, a színpadon is dicsőséggel futotta meg pályáját. Abonyi legújabb köteteinek A pénzes molnár románca a címe s szintén a falusi élet képeit és drámai összeütközéseit tárja elénk. Nem regény, hanem beszélyvel lévén dolgunk, megfeszítők érdekességétől a cselekményt, ha részleteibe becsatlakozunk. Csak azt mondhatjuk tehát el róla, hogy Abonyi tolla és költői egyénisége itt is a régi. Ugyane kötetben a szerzőnek egy másik elbeszélése is van: „Az ideálról” című, mely-

nek különösen elbeszélői formája érdekes. Két nő könnyed párbeszéde folyamán fejlődik ki a regény történet, anélkül, hogy az olvasó észre is venné. Abonyinak itt egy újabb, érdekes oldalával ismerkedünk meg: a szalonias csevegéssel, melyet ép oly mesterien tud fűzni, mint a nép egyszerű fiának és leányainak szívhez szóló beszélgetéseit. A novella együtt teszi az Egyetemes Regénytár negyedik évfolyamának 12-ik kötetét. Az évfolyamnak ez már negyedik eredeti kötete, a múlt évfolyam pedig nem kevesebb, mint nyolc kötetet hozott csupa eredeti írótól: Beniczky-Bajza Lenkétől, Kazár Emiltől, P. Szathmáry Károlytól, Bródy Sándortól, Csiky Gergelytől s a két Almanach beszélyíróitól. Az Egyetemes Regénytár kiadói, mint ebből is látszik, nemesak a világirodalom nevezetesebb termékeit ültetik át, hanem szerető gondnal ápolják és kedveltetik nemzeti irodalmunkat is. Abonyi kötetének ára csinos piros vászonba kötve 50 kr.

V e g y e s.

Sok százezer ember nincs abban a kellemes helyzetben, hogy minden kisebb vagy nagyobb bajban testét mindjárt gondos ápolásban s kellő gyógykezelésben részesíthesse, a mi a gazdagabbaknak mindig módjukban van. A százezer tehát nagyon is gyakran arra vannak utalva, hogy kipróbált háziszerekkel segítsenek magukon, a mennyire ez csak lehetséges. Természetesen ilyenkor igen fontos dolog az, hogy haszontalan cseppek és porocskák ne akadjanak kezük ügyébe, melyekkel végre is csak a pénzüket csalják ki zsebükből. Az emésztési zavaroknál is nagyon sok függ a helyes háziszer megválasztásától, s azt a legjelesebb orvosok is elismerték, hogy ez esetekben Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdaccai gyógyító hatásukat már is fényesen bebizonyították. De mindig, különösen a keresztútvérvre ügyelve kell kérni a Brandt Richárd gyógyszerész-féle svájci labdacsokat, mert a csalódásig híven utazott s hasonló nével jelzett labdacsokat is árulnak. Szorosan ahhoz tartunk magunkat, hogy védőjeggyel minden valódi doboz címlapján egy fehér kereszt vörös mezőben s ez elnevezés: „Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdaccai” található. Minden más fajta dobozt vissza kell utasítani. Minthogy Magyarországon

a svájci labdacsoknak sokféle hamisítványa létezik, mindenkit óvakodásra intünk, a vigyázatlan vevő az okozandó bajt csakis önmagának tulajdoníthatja.

Garantírozatlan hírek.*

Hazugfy Szófi a távozó Faggyast így tartóztatja:

„Ne menj el, maradj itt,
Majd meglátod jobb lesz itt.“

Faggyas Melinda, hogy el ne csapassék, a legfő bíró előtt így könyörgött:

„Ha elmegyek, fáj
Bennem a szívtáj.“

A bíró meg csak ezt mondta:

„De ha muszáj, menyecske!“

A kis Tulipán Gyurka a Faggyas részére kiállított Laufpasst (utlevél) a legközelebb fájo szívvvel fogja átadni.

Pálkás Gyöző és komája Vidra szemrehányást akar-nak tenni Faggyasnak, hogy őket egy pohár pálinkával sem emberelte meg.

Faggyas a cselédváltozás napján, sz.-Györgykor azt mondja:

Kocsira lédám, kocsira ágyam,
Magam is fölülök.

Mire Szófinak ez lesz a válasza:

Elmennék én, de nem tudom hova?
Boldog én már ugy sem leszek soha.**
Ha az utcán végig megyek,
Ujjal mutat reám minden gyerek.

* Mult számunkból tárgyhalmaz miatt maradtak ki. Szerk.

** Pedig mások számára ő iratta meg a boldogság receptjét. Szedő.

Felelős szerkesztő: Reitmann Ferenc.

Kiadótulajdonos: Fleisch József.

PÉNZT

sorsjegyekre, értékpapírokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betétkönyvecskékre, takarékpénztáraknál elzálogosított értékpapírokról szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénzeműekre bármily összegig olcsón ad

LÖRY J.

bank-üzlete

Budapest, hatvani-utca 17. szám.

A Dreher Antal-féle kivélti palacsör

DIETRICH és GOTTSCHLIG

BUDAPEST, vagy
DREHER ANTAL
KÖBÁNYA.

Csakis teljesen leülepedett, tehát tükörtisztítt kivélti sör szűrtülése, folyton friss üvegtöltésben, a minőség hamisítlan volta mellett kezesesség vállaltatik.

Nagybani fogyasztóknak jelentékeny árengedmény.

Árjegyzékek mindenfelé ingyen és bérmentve.

Miután gyakran megtörténik, hogy idegen készítményt és gyöngébb minőségű sörök „Dreher Antal kivélti sör” cím alatt forgalomba hoztatnak, a t. c. Dreher-féle kivélti sör-fogyasztóknak a hatóságilag oltalmazott üvegeimkét, melyen a **Diétrich és Gottschlig** név okvetlen kell, hogy rajta legyen, kiváló figyelmükbe ajánljuk.

Helyiség-változtatás.

Tisztelettel adom tudomására a n. é. közönségnek, hogy

férfiszabó-üzletemet

sz. György-napján a Kellner féle házból a **gymnázium** épületébe helyeztem át. Arra bátorodom eddigi t. pártfogóimtal és a nagy-közönséget kérni, kegyeskedjenek a jövőben is megrendeléseikkel hozzám fordulni; valamint eddig, ugy ezután is a legjobb, legizlésebb kelme és legszolidabb munka nyújtásával t. megrendelőim bizalmát kiérdemelni kötelességemnek ismerem.

Zentán 1889. április 26-án.

Hoffmann R.

Előleges értesítés.

A nagybecsült közönség szives tudomására hozom, hogy a

zentai népkert „KIOSZK“-ját

1. évi nyári évadra bérbe vettem.

Valamint eddig, ugy ez alkalommal is kiváló gondot fordítottam, miszerint nagybecsült látogatóim igénye minden tekintetben a vendéglő legjobb hírnévének megfelelő módon elégtessék ki Tájéko-zásul a következőket vagyok bátor a t. látogató közönség becses figyelmébe ajánlani.

A népkerti „Kioszk” megnyitása napját később határozom el, melyről a t. közönséget alkalma-s módon értesítendem. Ettől az időtől kezdve minden nap hideg étkek, teljes étkezés pedig minden szombaton és vasárnap, **halpaprikás minden szombaton.**

Üzletemben a legjobb minőségű sört tartom, minden nap friss csapolás. Borszükségletemet az ország legjobb nevű pincéjéből szereztem be. Az árak városi vendéglőm szerint szamittanak. A látogató közönség biztosabb tájékozása végett nem tartom fölöslegesnek borárjegyzékemet az alábbiakban közölni:

Asztali borok:

Ménesi stiller, literje 1 frt 30 kr.
Magyarádi fehér, literje 1 frt 40 kr.
Villányi vörös, 1 frt 50 kr.

a következők pedig palackokban:

Somlyai fehér 1 frt — kr.
Rizlingi 1 frt — kr.
Csemai (erdélyi) 1 frt — kr.
Marosmenti fehér 1 frt — kr.
Küküllömenti 1 frt — kr.

Magyarádi (extra) 1 frt — kr.
Magyarádi bakator 1 frt 50 kr.
Ménes-gyoroki (szalmabór) 2 frt — kr.

Vörös borok, palackokban:

Ménesi 1 frt — kr.
Budai (sa-hogyi) 1 frt — kr.
Burgundi 1 frt 50 kr.
Tokaji (aszu) 1 frt 20 kr.
Malaga 1 frt 50 kr.
Szilvórium, literenként 1 frt 20 kr.
Törköly, 1 frt 20 kr.

Pontos kiszolgálás, kitünő italok és olcsó árak. Számos látogatóért esdve, maradtam

kiváló tisztelettel

Homay János, vendéglős.

Szeged, 1889. Engel Adolf könyv- és könyomdai műintézetéből.

Egy jó könyv.

„... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családom-nak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen **kiváló szolgálatokat tettek.** Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a **szerecsésen meggyógyítottaktól** származó értesítések tanusít-ják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegok is **gyógyulást** nyertek, a kik már **minden reményt feladtak.** E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letve, megérdemli a **legkomolyabb figyelembevétel** minden beteg részéről, bámi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajlja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s ezímezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipscében.** A megküldés ingyen történik.